

[Justitsministeren]

henblik herpå vil der muligvis allerede i den kommende folketingssamling blive fremsat forslag til lov om ændring af lov om erstatning for atomskader (nukleare skader), således at loven bringes i overensstemmelse med protokollerne. Man vil i forbindelse hermed søge gennemført en forhøjelse af beløbsgrænserne for anlægsindehaverens ansvar.

Det kan oplyses, at erstatningsspørgsmål i tilfælde af skader forvoldt af atomkraftværket i Barsebäck skal bedømmes efter den svenske lovgivning. Det er imidlertid efter det for justitsministeriet oplyste også den svenske regerings hensigt at foreslå en forhøjelse af ansvarsbegrænsningsbeløbene i den svenske lovgivning, når ændringsprotokollerne er vedtaget.

Spm. nr. 374

Til *miljøministeren* (4/3 82) af:

Waldorff (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at der med den produktionsgang, der har været på Kommunekemi i Nyborg, har været en reel risiko for eksplosion og giftudslip i forbindelse med indfyring af gift- og kemikalietromler?«

Begrundelse

Miljøstyrelsen har flere gange påpeget, at der var problemer med hensyn til tromle-indfyringen. Her tænkes dels på, at problemet har været rejst af miljøstyrelsen siden 1977, dels på, at miljøstyrelsen i september 1981 foreslog Kommunekemi en række ændringer af produktionsgangen, og endelig tænkes der på, at miljøstyrelsen i et brev torsdag den 19. februar 1982 har stillet krav om, at Kommunekemi fremkommer med en redegørelse for en ændring i den førte produktionsgang.

På baggrund af ovenstående kan det undre, at Kommunekemi har kunnet indrykke en annonce i *Fyens Stiftstidende* den 23. februar 1982 med en redegørelse fra miljøstyrelsen, hvoraf det fremgår, at pressens oplysninger om risiko for giftudslip og eksplosioner er fejlagtige.

Så længe Kommunekemis behandling af kemikalieaffald – bortset fra stikprøvekontrol – kun hviler på de afleverende virksomheders oplysninger, må man stille sig tvivlende over for Kommunekemis påstande.

Besvarelse (16/3 82):

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Miljøstyrelsen har ved besigtigelser på Kommunekemi i 1981 konstateret uregelmæssigheder ved indfyring af tromler i forbrændingsanlæg I, idet indfyring trods virksomhedens instrukser til de ansatte herom er sket af tromler med indhold, uden at spændlågene er fjernet eller løsnet.

Miljøstyrelsen har ikke – som anført i begrundelsen for spørgsmålet – ved tidligere besigtigelser konstateret disse uregelmæssigheder.

Det er miljøstyrelsens opfattelse, at der består en vis potentiel risiko ved indfyring af lukkede tromler indeholdende større mængder kemikalieaffald i forbrændingsanlæg.

Selv om risikoen må anses for lille, finder miljøstyrelsen, at man, såfremt selv en lille risiko kan nedbringes yderligere, bør træffe alle rimelige foranstaltninger hertil, jfr. § 2, stk. 2, sammenholdt med § 1, stk. 3, i miljøbeskyttelsesloven.«

Spm. nr. 375

Til *indenrigsministeren* (4/3 82) af:

Waldorff (VS):

»Vil ministeren redegøre for, hvordan de magistratstyrede kommuner typisk opdeler administrationen af på den ene side kommuneplanlægningen (den overordnede planlægning) og på den anden side lokalplanlægning og byggesagsbehandling?«

Begrundelse

Socialdemokratiet og de konservative i Københavns borgerrepræsentation forbereder et angreb på 4. magistratsafdeling, hvor man vil fratage byplanborgmester Villo Sigurdson arbejdet med lokalplanerne og byggetilladelserne. Dette skulle ske gennem en styrelsesvedtægtsændring for Københavns kommune.

Det forekommer indlysende, at en sådan ændring af styrelsesvedtægten må være begrundet i en rent saglig vurdering af det hensigtsmæssige i en given opdeling af administrationen. Ellers vil der være frit spillerum